

Politiken

Svensk krimi er en glat godbid

Ann Rosman skyder sin krimiserie om Göteborg-politikvinden Karin Adler godt i gang.

Politiken synes



KØB BOGEN MED 20% RABAT I POLITIKENS BOGHAL
ELLER VIA **POLITIKEN PLUS**
AF **HENRIK PALLE**

fakta

Forfatter: Ann Rosman

Titel: Fyrmesterens datter

Info: Oversat af Rikke Toft Kleeman. Forlaget Punktum. 299 sider, 149,95 kroner (til 1. august, derefter 249,95 kroner).

Umiddelbart kunne man godt fristes til at udbryde: Åh nej. Får det aldrig ende?

For endnu en svensk krimi om en yngre kvindelig politiperson med rod i privatlivet, skrevet af en yngre kvindelig forfatter med en administrationsfaglig uddannelse. Helt ærligt. Har verden lige brug for det?

Og er der noget behov for det, når nu mange eksempelvis ikke har læst Helen Garners rørende roman 'The Spare Room' fra sidste år eller for den sags skyld Rob Chapmans fremragende biografi 'Sid Barrett: A Very Irregular Head', som kom for en måneds siden. Nej vel.

Glimrende femikrimi

Men nu skal man som bekendt undlade at såvel rynke på næse som at kimse. Også i dette tilfælde.

For 'Fyrmesterens datter' er faktisk en ganske glimrende, okay skrevet og ikke mindst spændende femikrimi, der fortæller sin snørklede historie med overblik og tæft for drejning.

Hovedpersonen er Karin Adler, som er maritimt interesseret. Forlovet med en sømand og ejer af en avanceret fransk sejlbåd. Desuden er hun kriminalbetjent.

Gæv og handlekraftig

Hendes tilværelse vendes lige pludselig på hovedet af flere grunde.

For det første får hun nok af sin sjuft af en sejler og opsiges samarbejdet. For det andet involveres hun i en sag, der drejer sig om fundet af et 45 år gammel lig på øen Hamneskär uden for Göteborg.

Og denne sag viser sig at være helvedes kompliceret, fordi den omfatter nogle løgne, der, hvis de bliver afsløret, har konsekvenser for højtstående personer og medlemmer af kleresiet.

Karin er en gæv og handlekraftig pige. Alene det forhold, at hun skiller sig af med sin sejlede mors dreng af en kæreste, tjener hende til ære. Og hun er beskrevet på en sådan måde, at man tror på hende.

Den centrale kvindefigur er gjort så nederdrægtig og ondskabsfuld, at Cruella de Vil ved sammenligning forekommer både realistisk og sød som Kirsten fra 'Fredagsbio'

Det samme gælder en række af de andre personer. Herunder Karins bestandigt sprogevsende brokkerøv af en kollega, Folke, som mange nok kender en virkelig variant af.

Karikerede skurkefigurer

Mindre heldigt er hun sluppet fra de skurkagtige personager i romanen. Her er der sat farver med Flüggers fedeste plasticbaserede klichémaling, så det skærer i øjnene.

Den centrale kvindefigur er gjort så nederdrægtig og ondskabsfuld, at Cruella de Vil ved sammenligning forekommer både realistisk og sød som Kirsten fra 'Fredagsbio'.

Imidlertid er det ikke værre, end at man sluger disse litteraturtekniske kameler, fordi handlingen grundlæggende er i orden. Den er fortalt i to spor, et fortidigt og et nutidigt; og de ender naturligvis med at løbe sammen, når præsen for alvor begynder at gå op for en.

Begivenhedsforløbet er fint tilrettelagt, og sproget er pænt uden i noget omfang at være prangende, selv om forfatterens trang til naturlyrik godt kunne have været tøjlet.

Chokolade med polkagrise

'Fyrmesterens datter' er kriminallitteraturens svar på den seneste landvinding fra slikfabrikanten Marabou:

Flødechokolade med knuste bismarcksklumper eller polkagrise, som den slags kaldes i Sverige: stiller trangen til sødt uden på nogen måde at udfordre gane og smagsløg.

Men da det er sommer, og risikoen for regn er overhængende, kan den faktisk snildt anbefales.